

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

3. PROSINCE 2017

Z obsahu:

Mše svatá - úvod

Katecheze

Svatého otce Františka
při generální audienci

8. listopadu 2017

- strana 2 -

Sv. Kryšpína z Numidie

Libor Rösner

- strana 4 -

Neposkvrněné početí

Bohorodičky

- strana 5 -

Zaslíbení prvních

sobot v měsíci

- strana 7 -

Ani oko nevidělo... (5)

F. J. Boudreaux SJ

- strana 8 -

Suma o darech

svatého Josefa (91)

- strana 10 -

Zpráva o pronásledování

křesťanů v letech

2015-2017

- strana 11 -

V Kroměříži vznikne

nová církevní škola

- strana 13 -

Zednáři nepatří

do společenství církve

- strana 13 -

Mše svatá – úvod (Jan 6,47-51)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
8. listopadu 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Začínáme dnes nový cyklus katechezí, který se zaměří na „srdce“ církve, jímž je *Eucharistie*. Pro nás křesťany je zásadní dobře rozumět hodnotě a významu *mše svaté*, abychom plněji žili svůj vztah s Bohem.

Nelze opominout značný počet křesťanů, kteří v různých částech světa během dvoutisíciletých dějin podstoupili smrt při obraně Eucharistie a dodnes riskují život, aby se mohli účastnit nedělní mše. Roku 304 během Diokleciánova pronásledování byla skupinka křesťanů na se-

veru Afriky přistižena v jednom domě při slavení mše, a byli uvězněni. Římský prokonzul se jich při výslechu tázal, proč tak jednali, když věděli, že je to absolutně zakázáno. A oni odpověděli: „Bez neděle nemůžeme žít“, to znamená: nemůžeme-li slavit Eucharistii, nemůžeme žít; náš křesťanský život by odumřel.

Proto Ježíš svým učedníkům řekl: „Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,53-54)

Tito křesťané ze severní Afriky byli zabiti, protože slavili Eucharistii. Zanechali svědectví, že je možné zřeknout se pozemského života kvůli Eucharistii, neboť ta nám skýtá věčný život tím, že nám dává podíl na Kristově vítězství nad smrtí. Toto svědectví nás všechny interpeluje a vybízí, abychom si každý z nás odpověděli na to, co pro nás znamená účast na mešní oběti a přistupování k Pánovu stolu. Hledáme onen pramen „živé vody“, který tryská do života věčného, činí z našeho života duchovní obět chvály a díkůvzdání a vytváří z nás jedno tělo s Kristem? Toto je nejhlubší význam svatě Eucharistie, která je výrazem „díkůvzdání“. Eucharistie znamená díkůvzdání Bohu Otci, Synu a Duchu Svatému, který nás vtahuje a proměňuje ve společenství lásky.

Pokračování na str. 12

Jaké je naše největší přání? Ať už odpovíme bezprostředně cokoliv, mělo by naše největší přání směřovat k jedinému: dosáhnout spásy duše, mít účast v nebeském domově, kde naše oslavená těla budou ozdobou království Otcova. Všechno ostatní dobro, co si lidé přejí, je jen nepatrným odleskem slávy nebe. Tak k tomu vede naše myšlení nejen teologické pojednání F. J. Boudreaux SJ (str. 8-9), ale také začínající adventní čas, ve kterém máme rozjímat o Ježíšově druhém příchodu na tento svět, a tedy i o posledních věcech člověka.

Možná někdy i v našich myslích zabouří výčitka, kterou slyšíme v dnešním prvním čtení: „Proč jsi nám dal, Hospodine, zbloudit z tvých cest, srdci dal ztvrdnout, abychom před tebou neměli bázeň?“ Ano, Hospodin to dopouští – ale jen proto, že příčinou tohoto stavu je naše svobodná vůle, nikoliv Bůh. Je tedy zřejmé, že po takové výčitce máme dojít k sebereflexi, v níž poznáme svoji nedokonalost a hříšnost. Avšak Bůh nás i přes naši slabost miluje, neboť to byl On, kdo nás uhněl z hlíny. On je náš Otec! A On nám také dá skrze své milosti, že vytrváme ve víře a věrnosti Božím příkazům až do konce, abychom byli bez úhony v onen den naše-

Editorial

ho Pána Ježíše Krista – jak říká dnešní druhé čtení.

Znamená to tedy, že prostředky k dosažení onoho největšího přání – jak jsme je nahlédli na začátku – máme a že jednou vstaneme z mrtvých v takové slávě, jakou si zasloužíme co možná svatým životem. Posilujícím svědectvím nám v tomto čísle Světla může být život sv. Kryšpíny z Numidie, která vytrvala ve víře v Ježíše Krista, pro naši spásu v Betlémě narozeného a na kříži obětovaného, a to i navzdory vědomí, že jí za to čeká jistá smrt. (str. 4) Jedním z „prostředků“, na který se můžeme v každém okamžiku spolehnout, je důvěra ve vedení a pomoc Panny Marie, jež nás zde na zemi předešla jako příklad ctnostného života bez výhrad. A tak ji lze nahlížet jako dokonalý vzor dívky, snoubenky, manželky a matky. (str. 5-6) V tomto zrcadle, které nám dává Panna Maria, nelze najít jakoukoliv výmluvu pro vlastní nectnostný život, hříchy porušený, byť by tou výmluvou byla všeobecná zkaženost světa. Svět nám přece nemůže vzít naši svobodnou vůli! A také o tom můžeme rozjímat v letošní přípravě na Vánoce...

Na konci týdne budeme oslavovat Boha v jednom z jeho velkých tajemství, a to právě skrze Pannu Marii, která byla počata bez poskvrny prvního hříchu. To v nás opět vzbuzuje připomínku Fatimy a také zaslíbení prvních sobot v měsíci. Proto je připomínáme i na stránkách Světla, abychom se tak mohli všichni dobře duchovně připravit na obnovu zasvěcení národa Panně Marii na Velehradě v příštím roce. (str. 7) Nepochybně se mnozí z vás již takto připravují, ale vybízíme nyní i ostatní naše čtenáře, aby docenili význam této duchovní přípravy a zahájili nověnu prvních sobot. Ovoce tohoto duchovního úsilí jistě dříve či později zřetelně poznáme!

Ve světle zprávy o pronásledování křesťanů (str. 11-12) pak můžeme nabídnout Bohu něco z duchovních plodů našeho života také pro oběti pronásledování. Ale nejen pro oběti. Jsouce vedeni Ježíšovým příkazem lásky k nepřátelům – myslíme i na obrácení a spásu pronásledovatelů. Je to nesnadné, ale skutečná láska k Bohu nás nutí, abychom i v tomto šli Kristovou cestou. Advent je pro to čas příhodný...

A nezapomeňme na zdroj naší síly: Mé Neposkvrněné Srdce nakonec zvítězí!

Daniel Dehner

První neděle adventní je bránou do nového církevního roku. Nebeský Otec ti ho nabízí jako období své milosrdné štědrosti. Přečti si pozorně dnešní liturgická čtení a pros Ducha Svatého, aby začátek církevního roku byl pro tebe také začátkem nového života.

Starozákonní prorok i novozákonní apoštol tě shodně vybízejí, abys v sobě vzbudil velkou touhu po Bohu a po jeho příchodu. Z čeho se rodí velká touha po našem Pánu? Z vědomí vlastní slabosti a opuštěnosti, z vědomí hluboké víry, k čemu jsme povoláni. Vychází z přesvědčení, že zde na zemi *jsme vyhnanci v cizině, daleko od Pána*⁽¹⁾.

Ve své ustavičné honbě za radostmi a štěstím jsme se dostali do slepé uličky. Nenacházíme je, protože je hledáme tam, kde nejsou, a jak se za nimi horečně pachtíme, narážíme také jeden na druhého. Zvykli jsme si z vlastního nezdaru obviňovat druhé. Cizí chyby a bloudění máme před očima spíše než své vlastní. Ale co horšího, my jsme ochotni ve své smělosti obviňovat za vlastní nezdarý samého Boha. Zdá se nám, že je to On, kdo nás opustil a kdo na nás zapomíná.

Křivdil bys však svému Pánu, kdybys mu chtěl vyčítat, proč nás nechává tak bloudit. Nikoliv Bůh nás o své újmě vydal napospas nepravosti. Jen nás, samolibé a neposlušné děti, s ohledem na naši svobodu nechal v *zatvrzelosti našeho srdce*.

Náš politováníhodný stav je důsledkem toho, že žijeme nikoliv podle jeho božské vůle, ale *podle svých nápadů*.⁽²⁾

Ani tvoje nevěrnosti se netýkají jen tebe. Čím více tě to svádí soudit svět kolem sebe, tím spíše zvažuj s pokorou svůj vlastní podíl, abys prohlédl a přiznal upřímně, jak daleko ty sám jsi zbloudil z Hospodinových cest, ačkoliv je znáš a patříš k jeho lidu. Co můžeš očekávat od těch, kteří ho ani nepoznali? Nebyla to tvoje *pravomoc*, přivádět je k jeho poznání svým *živým svědectvím*? Nezapomněl jsi právě na tuto *práci, kterou ti svěřil*? Příznej spolu s prorokem: „Hřešil jsem, odedávna jsem žil nevěrně, protože jsem neměl před tebou bázeň. Ukaž mi, Pane, ve světle své pravdy všechno to, co jsem pokládal za své dobré skutky, abych poznal, že se ti nemohly líbit, protože jsem byl jako poskvrněný a mé skutky byly jako pošpiněný šat. Když jsem ti byl nevěrný a tak se

Konec dějin

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Co říkám vám, říkám všem: Bďte!

sám odloučil od tebe, jaký div, že jsem uvadlý jako schnoucí listí, které se uvolnilo od svého životodárného kmene a které vítr nepravosti může unášet, kam chce, a smývá s ním v prachu a blátě!“

Tvůj stav je vždy důsledkem tvé vlastní slabosti, která, slepě zahleděna sama do sebe, si příliš důvěřuje a zapomíná se opírat o Boha. Teprve ve světle sebepoznání se dívej kolem sebe, aby tě místo ducha odsuzování naplnil duch soucitu a solidární touhy, aby Bůh *protrhl nebe a sestoupil, aby se před tebou rozplynuly hory* toho, co tě tak tíží.

Pán již přichází a je blíže, než si myslíš. Chyba je v tom, že nejsi připraven, abys ho včas zpozoroval. Tvoje bdělost ochabla, pozornost se rozptyluje, nechala se ukolébat nepatřičnými zájmy.

Co to znamená – bdít? Bdění je stav, kdy všechny tvé smysly jsou otevřeny, aby bystře a jasně vnímaly, rozeznávaly a poznávaly. Je to připravenost a pohotovost tvého ducha postřehnout tiché známky Pánovy přítomnosti i uprostřed všeho ruchu tohoto světa. V takto bdělém stavu budeš při všem, co děláš, cítit a zkušeností srdce vnímat v sobě nejen blízkost, ale bezprostřední přítomnost svého Pána, budeš slyšet jeho hlas, jeho laskavé pokyny, které tě povedou, abys už nežil jen podle sebe, v sobě a pro sebe.

Jak se dopracovat k takové nezbytné bdělosti? Pán ti dává jasný návod: *Modli se*. Modli se tak, že nejdříve sestoupíš až na samé dno své vlastní nicotnosti. Přesvědč se, že v sobě nemáš co hledat, kromě živé a horoucí touhy po příchodu Pána, který je pro tebe vším. Z této vřelé touhy pak vzejde tvá bdělost. Naučíš se vnímavosti i pro cizí nouzi těch, kteří Pána nepoznávají, a přijmeš odpovědnost, kterou sám neseš za jejich smutný stav.

Z těchto *hlubin volej k svému Pánu*⁽³⁾ a pros jej za sebe i za druhé: „*Ty jsi náš Otec* a my tě tak můžeme nazývat, i když jsme před tebou jen *hlína*. Ty jsi ten, kdo nám dává bytí, kdo nás *uhnětl, my všichni*

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 63,16b–17.19b; 64,2b–7

Ty Hospodine, jsi náš otec, „naš vykupitel“ je tvoje dávné jméno. Proč jsi nám dal, Hospodine, zbloudit z tvých cest, srdci dal ztvrdnout, abychom před tebou neměli bázeň? Usmíř se kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil! Před tvou tváří by se rozplynuly hory. Sestoupil jsi a před tvou tváří se rozplynuly hory. Od věků (nikdo) neslyšel, k sluchu (nikomu) neproniklo, oko nespatriilo, že by Bůh, mimo tebe, (tak) jednal s těmi, kdo v něho doufají. Zastáváš se těch, kdo jednají spravedlivě, kdo pamatují na tvé cesty. Hle, ty ses rozhněval, protože jsme hřešili, odedávna jsme žili nevěrně. Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme – ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!

2. čtení – 1 Kor 1,3–9

Bratři! Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši. Neboť v něm jste v každém ohledu získali bohatství všeho druhu, jak v nauce, tak v poznání. Vždyť přece svědectví o Kristu bylo u vás jako pravé dokázáno, takže nejste pozadu v žádném Božím daru; jen ještě musíte vytrvale čekat, až

Dokončení na str. 4

jsme dílo tvé ruky. Dáváš nám poznat, že jsi nás povolal, abychom měli společenství s tvým Synem a naším Pánem, a to i přesto, že jsme jen tím, čím jsme. Otče, odpusť nám, že nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul.

Pane Ježíši, vrať nás k sobě. *Ochraňuj, co tvá pravice zasadila. – Probud' svou sílu a přijď nás zachránit.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ 2 Kor 5,6; ⁽²⁾ srov. Ž 81,12–13;

⁽³⁾ srov. Ž 130; ⁽⁴⁾ Ž 80,16.3

Sv. Kryšpína z Numidie

„Bohatá, slavná a velmi krásná. Může být v Africe vůbec někdo, kdo by ji neznal?“ pokládá v jednom svém spise řečnickou otázku sv. Augustin. Dnes, po sedmnácti stoletích, oživíme slávu a půvab této ženy, kterou svatý biskup z Hippa oslavoval ještě desítky let po její smrti. Seznámíme se s příběhem ženy, která raději zemřela, než by měla vzdát slávu pohanským božstvům. S příběhem sv. Kryšpíny z Numidie.

Neznáme datum jejího narození, víme jen, že pocházela z nejvyšších společenských kruhů, žila v numidské Tagoře, tj. v dnešním alžírském městě Taoura (proto se někdy nazývá i sv. Kryšpína Tagořenská), a byla matkou několika dětí. Především však byla křesťankou, což v době místy až zběsilého pronásledování křesťanů císařem Diokleciánem znamenalo počítat s jistou smrtí, padne-li do rukou mocí výkonné.

Období Diokleciánovy vlády patří z hlediska protikřesťanského běsnění k těm nejkrvavějším vůbec, pro Ježíše v něm hynuly tisíce jeho vyznavačů. Diokleciána v honu na křesťany zdatně podporoval jeho zeť a spoluvladař v jedné osobě Galerius, jenž údajně stál za císařským ediktem z roku 303, který represe namířené proti křesťanům ještě zostřil. Paradoxně právě v této epoše prorůstalo křesťanství nejvíce i mezi příslušníky společenské smetánky, přičemž o jistých sympatiích vůči křesťanské víře se hovoří dokonce i v souvislosti s Diokleciánovou manželkou Priskou a jeho dcerou (a ženou Galeriovou) Valerií.

Právě v křesťanech pocházejících z nejvyšších vrstev spatřovali pronásledovatelé smrtelné nebezpečí pro Římskou říši, báli se totiž jejich vlivu na vrstvy nižší, jejichž masové konverze by podle nich mohly ohrožovat zdárný chod říše. Podobně se nepřátelé Krista a jeho věrných zaměřovali i na vojsko, protože měli za to, že křesťanství je slabošská nauka a jako takové by mohlo působit rozkladným duchem na legie, jejichž odvaha a odhodlání bylo tolik zapotřebí při obraně hranic před vpády barbarů.

Pozornost upřená právě na aristokracii byla příčinou toho, proč se Kryšpína stala jednou z prvních, kdo byl předveden před římského prokonzula Anulína. Až dosud byla její víra v pravdivost slov onoho podivného rabiho z Jeruzaléma přehlížena, chránilo ji vysoké společenské postavení a důležité konexe. Jenže Galerius, který

v oné době přebíral vládu v této části státu do svých rukou, na nic z toho nehleděl a přikázal ve svých državách tajně i veřejně křesťany zajistit a přimět k odpadu, a nebudou-li chtít, tak zabít.

Kryšpínu čekala, podobně jako tisíce dalších křesťanů v prvních třech staletích předvedených před římské úřady, známá procedura: měla veřejně nasypat kadidlo římským bohům a uznat tím jejich svrchovanost. Pakliže by tak učinila, byla by okamžitě propuštěna. Ona však rezolutně odmítla klanět se falešným modlám, a byla proto uvržena do vězení. Důvod zněl: odmítnutí poslušnosti vůči císaři.

Prokonzul Anulinus ponechal Kryšpínu několik dní v žaláři v naději, že tuto ženu, zvyklou na pohodlí a luxus, zlomí a ona hned bohům obětuje – a ještě ráda. Vytvořila by tak i výtečný precedens pro ty níže postavené – vidíte, i Kryšpína nasypala bohům kadidlo, nic to není...

Hluboce se však mýlil, Kryšpínu věznění ještě utužilo. „*Nikdy nebudu obětovat nikomu jinému než jedinému Bohu a Pánu, jehož Syn Ježíš Kristus se kvůli nám narodil a za nás zemřel,*“ měla říct Anulinovi do očí. „*Já svého Boha uctívám každý den a vím, že kromě Něho žádný jiný není.*“

Prokonzul jí pohrozil případnými trpkými důsledky za tento její vzpurný postoj, jimž uráží sám římský majestát a je-

ho božstvo. Kryšpína se ovšem nenechala zastrašit a odhodlaně odpověděla: „*Bude-li to nutné, budu pro svou víru trpět, ale obětovat budu pouze mému Pánu, který stvořil nebe, zemi, moře a vůbec všechny věci, které v nich jsou. Nikdo mě ale nedonutí obětovat démonům, nikdo!*“

Anulinus nemohl nechat čest římských bohů pošpiněnou a uhodil na Kryšpínu: „*Takže ty odmítáš přijmout římské bohy a prokazovat jim úctu, aby sis tak zachránila život?*“ Tu mu Kryšpína posměšně odpověděla: „*Ať jen ti tví bohové promluví.*“

Tímto výrokem si podepsala ortel smrti. Anulinus ji nechal potupně ostříhat dohola a poté coby římské občance setnout hlavu. Kryšpína až do poslední chvíle chválila Stvořitele, pro něhož položila život 5. prosince 304.

Prakticky okamžitě po své smrti se ve své domovině těšila velké úctě. Zhruba za sto let byla ke cti mučednice Kryšpíny vystavěna v Thebestě vzosná bazilika. Za hranice černého kontinentu rozšířil její slávu sv. Augustin a je umístěna i do procesí svatých mučedníků, vyobrazených na velkolepé fresce v bazilice Sant'Apollinare Nuovo v Ravenně, která na jistý čas převzala po Římu štafetu hlavního města Západořímské říše. Kryšpína na liturgická památka připadá na den její mučednické smrti, tedy na 5. prosinec.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je Bůh, a on vás povolal k tomu, abyste měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

Evangelium – Mk 13,33–37

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy

přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci, a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer, nebo o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezaštíhl, jak spíte.

Co říkám vám, říkám všem: **Bděte!**“

Neposkvrněné početí Bohorodičky

Panna Maria - vzor dívky, snoubenky, manželky a matky

Když se Bůh rozhodl spasit svět, tehdy se projevil takto: Přišel v podobě malého dítěte, které jeho Matka porodila, zavinula do plenek a položila do jesliček. Takto započal Bůh dílo spásy. Církev toto tajemství nazývá „tajemstvím víry a lásky“. Jesličky v betlémské jeskyni byly prvním oltářem, na němž Boží Syn přinesl svoji první oběť svému nebeskému Otcí. První věrnou služebnicí tohoto oltáře byla nejčistší Panna a Boží Matka, Panna Maria. To byl pouze první úkon její obětavé služby.

Poslední úkon její obětavé lásky se odehrál v okamžiku, kdy po skončení krvavé oběti na kříži mrtvé tělo jejího Syna položili na přečisté ruce Blahoslavené Panny Marie, jeho Matky. Také toto je tajemstvím víry a lásky. Jako oběť začala na rukou a v lůně Matky, tak také skončila. Panna Maria, Matka, je nejvěrnější služebnicí tohoto tajemství víry a lásky. Ona se zcela podřídila Bohu vírou a láskou a tím se stala spolupracovnicí při vykoupení světa. Proto Druhý vatikánský koncil o ní napsal: „Blahoslavená Panna byla od věčnosti, spolu s vtělením Božího Slova, předurčena za Matku Boží a z rozhodnutí Boží prozřetelnosti byla zde na zemi vznešenou Matkou božského Vykupitele, jedinečným způsobem nad jiné velkodušnou společnicí a pokornou služebnicí Pána. Tím, že Krista počala, zrodila, živila, představila v chrámě Otcí a trpěla se svým Synem umírajícím na kříži, zcela zvláštním způsobem spolupracovala na díle Spasitelově poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou pro obnovení nadpřirozeného života duší. Proto se stala naší Matkou v řádu milosti.“ (*Lumen gentium*, 61)

Pán Ježíš chtěl toto tajemství víry a lásky zvěčnit. On ho také zvěčnil, když v předvečer svého utrpení slavil první svatou službu Boží a nařídil všem pokolením: „Toto číňte na moji památku!“ I zde, tak jako na Kalvárii pod křížem, i u tohoto tajemství je nejvěrnější účastnicí Panna Maria. Tento třetí úkon, který spojuje obě tajemství: narození a kalvárskou oběť, bude trvat až do konce světa. Vždy nejdůstojnějším svědkem, účastnicí, služebni-

ci a klanící se bude Panna Maria, která nejvěrněji sloužila Ježíšovi v životě, nejdůstojněji ho uctívala jako jeho Matka a pomocnice v díle vykoupení.

Kde vzniklo toto tajemství, kde mělo svůj počátek? Odehrálo se v matčině lůně, v oně malé rodině, jež donucena okolnostmi se uchýlila do betlémské stáje. Tady se věčné Slovo stalo tělem, reálným, viditelným tělem v podobě malého dítěte, ale zároveň i nejvznešenějším darem, Bohu nejpříjemnější obětí, jaká kdy byla Bohu přinesena na zemi. Významné na tom je, že ten Bohu nejdražší dar byl přinesen skrze velkodušnou a čistou Pannu z Nazareta. A vždy nejcennější je to, kvůli čemu se nejvíce trpí a obětuje.

Evangelium poprvé hovoří o Panně Marii těmito slovy: „Šestého měsíce byl od Boha poslán anděl Gabriel do galilejského města jménem Nazaret k panně zasnoubené muži jménem Josef, z Davidova domu; a ta panna se jmenovala Maria.“ (Lk 1,26-27) Čím byla tedy tato Blahoslavená Panna Maria, když ji pozdravil Boží posel? Písmo svaté upřesňuje jasně, že byla pannou, a tehdy už byla zasnoubena Josefovi. Čili panna a snoubenka, toto je legitimace a zároveň hlavní znak

Bohem vyvolené mezi všemi ženami. Brzy se stane rovněž Matkou samotného Božího Syna.

Co chce říci svaté evangelium všem budoucím pokolením, když osobně vyzdvihuje už od počátku života, že byla Maria pannou a snoubenkou? Na onom místě nehovoří výslovně o tom, že Panna Maria zasvětila Bohu své panenství. To se dá vyrozumět ze slov, která následují dále. Ačkoliv je snoubenkou, připomíná andělovi jednu těžkost: „Jak to bude, když nepoznávám muže?“ (Lk 1,34) Církevní tradice nám totiž říká, že Blahoslavená Panna Maria, ještě jako malé děvče, zasvětila svoje panenství Bohu.

Není těžké odpovědět na otázku, co tím chtěl Bůh říci světu. Chtěl na příkladu panny z Nazareta ukázat, že bez čistě a statečně prožitého mladého věku není ani dobrého manželského života. Panenství je imperativ, čili neúprosný požadavek celé ženské přirozenosti. Čestné a neposkvrněné panenství je nejdůstojnější přípravou na povolání a povinnost ženy jako snoubenky, jakož i budoucí manželky a matky.

Co je pro kněze oltář, to je pro manžele kolébka. Skrze ni otec a matka přináší Bohu nejcennější oběť. V jejich životě je nejcennější přivést dítě na svět a potom je trpělivě vychovávat. Pro ženu vždy platí slova svatého Pavla: „Bude [žena] nicméně zachráněna, když se stane matkou, pokud skromně vytrvá ve víře, lásce a svatosti.“ (1 Tim 2,15) Bůh takto zařídil, že za pomoci člověka uskutečňuje nové tajemství víry a lásky, ovšem jen v zákonně založeném rodinném společenství.

Rodiče, kteří přispívají k šíření nebeského království, se nejvíce podobají Panně Marii, Matce Ježíšově. Také rodiče mají svůj oltář, na kterém přináší oběti, jež jsou milé Bohu. Jednoho dne i oni byli povoláni jako Panna z Nazareta. Proto se musí k ní také modlit, protože každá modlitba, již se na ni obrácíme, je vlastně obrácením se na jejího Syna, který je jediným našim Prostředníkem u Boha Otce. Sedí po pravici Boha Otce, ale stále je Synem Mariiným, a proto vždy s láskou

a něžností vyslyší modlitby své Matky. Proč by se neujala i nás, když ví, že její Syn zemřel i za nás, a ona v něm miluje nás všechny, neboť nás přijala za své děti. Nejdražší je pro ni to, kvůli čemu navíc trpěla a obětovala se, a tím je naše spása.

Vznešený a skutečný příklad mateřství Panny Marie je přísným odsouzením všech, kdo si myslí, že ve všeobecné zkaženosti světa si mohou najít výmluvu pro svůj lechtivý a zkažený život. Kolik z nás, následujícíce falešné světské svádění, si začalo domýšlet, že takový život je běžný u většiny dnešních lidí, a používají výmluvu pro své nedovolené styky. Smutným důsledkem takového mudrování je dnes tolik rozbitých manželství, tolik osamělých mužů, žen a osiřelých dětí. Myslí, že tato samotná skutečnost by nebyla až tak bolestná, kdyby se týkala jen mužů a žen, avšak největší obětí jsou děti z těchto rozbitých manželství.

„Byla jsem velmi mladá, když jsem poznala svého současného manžela. Měl mě velmi rád. Také já jsem ho milovala. Dlouho jsme čekali na souhlas ke sňatku. On jako voják musel předtím složit jakési vojenské zkoušky. Bylo to několik dní před svatbou, když začal ode mne požadovat, abych se mu úplně oddala i tělesně. Nesouhlasila jsem. On se tehdy stal velmi agresivním. Vzal pistoli a namířil ji na mě, řekl, že mě zastřelí a potom sebe, když se mu nepodvolím. Navzdory velkému strachu, že by mě mohl opustit, nepodvolila jsem se mu. Na svatbu jsem přišla smutná, uplakaná, stála jsem vedle něho nervózní a nahněvaná. Těšilo mě však, že jsem přece jen zůstala čistá. Nebylo rozporu mezi skutečností a mým svatebním bílým závojem.

Pán Bůh nám poželhal v našem manželství třemi dětmi v prvních pěti letech. Třetí jsem nosila právě tenkrát, když muž odcházel na ruskou frontu. Od té doby jsem více o něm neslyšela. Léta plynula v trápení a ve smutku po manželovi. Po devíti letech se z ničeho nic vrátil ze sibiřského zajetí. Co všechno jsem vytrpěla během těch dlouhých devíti let, to se nedá ani popsat. Nejtěžší bylo odolávat pokušením ze strany různých chlapů. Příchodem manžela jako kdybych byla na všechno zapoměla. Všechno se zklidnilo a uspořádalo. Když už se náš život dostal do normálních kolejí, jednoho večera

Libanonci emigrují ze své země – kvůli migrantům

V sobotu 4. listopadu ohlásil demisi libanonský premiér Saad Hariri. Sunnitský lídr tak učinil nestandardně během zahraniční návštěvy Saúdské Arábie. V promluvě vysílané televizi al-Arabiya denuncoval vměšování Íránu do interních záležitostí země a vyjádřil obavy z atentátu na vlastní osobu. Premiérové rozhodnutí ostře kritizoval maronitský patriarcha, kardinál Béchara Boutros Raï. Ve svém nedělním kázání vybidl k posílení národní jednoty a k obezřetnosti, aby nedošlo k rozhodnutím, která by vtáhla Libanon do spirály blízkovýchodních konfliktů. Zemi hluboce zasažené uprchlickou krizí hrozí další destabilizace. Pro Vatikánský rozhlas hovoří předseda libanonské Charity, P. Paul Karam:

„Libanon je jedinou zemí v oblasti, která přijala ohromné množství uprchlíků. Tato situace vytváří velké napětí zejména mezi Libanonci, protože běženci nyní zabírají velkou většinu pracovních míst. Pracují zpravidla načerno, takže se za ně neodvádějí daně ani jiné dávky. Poslední statistiky ukázaly, že 36–38 %

Libanonců nemá práci. Sociální život Libanonců je tedy velmi ohrožen. Bohužel příchod uprchlíků nebyl od samého počátku dobře koordinován a to, co zažíváme nyní, je výsledkem této anarchie.“

Dochází tak k paradoxní situaci, že domovské obyvatelstvo emigruje, protože vlna uprchlíků rozvrátila sociální struktury a nezaměstnanost neúnosně vzrostla. Jak skloubit tuto situaci s neustále opakovanými výzvami papeže Františka k přijímání migrantů?

„Papežův apel je velmi lidský, konkrétní a zakotvený v evangeliu. Na druhou stranu však i mezinárodní pozorovatelé uznali, že Libanon překročil hranice svých možností. Důležité je především usilovat o mír, za druhé hledat řešení pro ty, kdo se chtějí vrátit do Sýrie, a do třetí uvědomit si, že pomáhat uprchlíkům je povinnost, avšak pouze podle našich možností. Nesmíme zničit sociální a lidský život v zemi kvůli tomu, abychom přijali uprchlíka,“ řekl Vatikánskému rozhlasu předseda libanonské Charity P. Paul Karam.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

jsme si s manželem dlouho do noci povídali, tenkrát se mi takto vyzpovídal: »Viš, stále si dobře pamatuji na ty bezprostřední dny před naší svatbou. Kdybys tehdy nebyla tak radikální a důsledná, je otázkou, zda bych tě tenkrát nebyl zanechal. A kdybychom se i byli vzali, já bych ti vůbec nemohl věřit, že mi po dobu mé nepřítomnosti zůstaneš věrná. Když jsem si však vzpomněl, cos tehdy kvůli mně vytrpěla, a přece jsi vytrvala v lásce, byl jsem stále přesvědčen, že jsi měla dost sil postavit se proti každému pokušení, které ti jako mladé ženě hrozilo. Ani nevíš, kolikrát jsem chtěl v zajetí ukončit svůj mizerný život, ale myšlenka na tebe mi neustále dodávala nové síly.«

„Otče,“ pokračovala paní, „řekněte snoubenkám a děvčatům, že nikdy nebudou litovat, když si zachovají panenství až do manželství. Před manželstvím si všechno dovolit a pak chtít ještě mít v manželství štěstí, to nejde dohromady. Se svým manželem jsem měla potom ještě

tě čtyři děti. Všech sedm teď žije a jsou už vdané a ženatí. Nyní jsem přišla s dospívajícími vnučkami, abych i já slyšela, co jim budete říkat. Moje děti jsou šťastné v manželstvích a můj muž jim i dnes představuje naše manželství jako vzor šťastného manželství. Často jim opakuje slova: »Jaká je příprava na manželství, takové bude manželství potom!«

Každý, kdo se žení nebo vdává, touží najít svoje životní štěstí v manželství. K tomu velmi pomáhá vzájemná úcta a důvěra ve všem. Manželská láska se rozvíjí a roste nejen několik měsíců či let, ale má mít stoupající tendenci až do posledního vydechnutí. Přirozená láska, která je přivedla do manželství, se musí změnit v nadpřirozenou a dárcem té nadpřirozené lásky je Bůh. Bůh dá tuto lásku těm, kdo o ni prosí. Ano, za vzájemnou lásku je potřeba se modlit.

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky 12/2003 přeložil-dd

Zaslíbení prvních sobot v měsíci

Podobně jako jsou první pátky v měsíci zasvěceny Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, tak první soboty v měsíci jsou zasvěceny smíru za urážky, rouhání a lhostejnosti, kterými je uráženo Neposkrvněné Srdce Panny Marie, tak, jak k tomu vybízela Panna Maria ve Fatimě před 100 lety, v roce 1917. U příležitosti 25. výročí zasvěcení našeho národa Panně Marii na Velehradě při cyrilometodějské pouti v roce 1993 chtějí naši biskupové obnovit v příštím roce toto zasvěcení. Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner vyzývá k osobní přípravě na tuto událost slavením novény prvních sobot v měsíci, která je obdařena zaslíbeními Ježíše Krista, jak je přijala ctihodná služebnice Boží sestra Marie Consolata Betrone (1903-1946). I když nověnu začneme později a skončíme ji po znovuoobnovení zasvěcení, její duchovní ovoce to nijak neochudí. Předkládáme tedy nyní znění jednotlivých zaslíbení a povzbuzujeme ke konání novény. Ke způsobu konání novény se vrátíme v některém z následujících čísel Světla.

SPASITELOVA ZASLÍBENÍ K NOVÉNĚ PRVNÍCH SOBOT V MĚSÍCI

- Všechno, co od mého Srdce vyprošují skrze Srdce mé Matky, jim udělím ještě během novény, když o to prosí s důvěrou.
- Ve všech životních okolnostech pocítí podporu a požehnaní mé Matky.
- Mír, porozumění a láska zavládne v duších a rodinách.
- V rodinách nebude svárů, zklamání a nespravedlnosti.
- Manželé se nebudou rozvádět a rozvedení se zase vrátí k sobě.
- Rodiny si budou rozumět a až do konce vytrvají v pravé víře.
- Matky v požehnaném stavu zakusí zvláštní ochranu mé Matky a dosáhnou všeho, co pro sebe a své dítě vyprošují.
- Chudým se dostane příbytku a chleba.
- Duše získají zálibu v modlitbě a utrpení a naučí se milovat Boha, bližního i nepřátele.
- Hříšníci se obrátí bez zvláštních překážek, i když je pro ně nověna konána jinou osobou.
- Hříšníci neupadnou znovu do svých dřívějších hříchů a dosáhnou nejen odpuštění hříchů, ale dokonalou lítostí a láskou získají znovu křestní nevinnost.
- Kdo tuto nověnu vykoná v křestní nevinnosti, ani potom nebude mé Srdce urážet žádným těžkým hříchem až do smrti.
- Duše, která se upřímně obrátí k Bohu, ujde nejenom věčné záhubě, ale i očistci.
- Vlažné duše zanechají své vlažnosti, vytrvají v horlivosti a v krátké době dosáhnou nejvyšší dokonalosti a svatosti.
- Když rodiče nebo některý člen rodiny vykoná tuto nověnu, nebude žádné dítě ani nikdo jiný z rodiny zavržen.
- Z mládeže obdrží mnozí povolání k duchovnímu stavu.
- Nevěřící obdrží milost víry a bloudící se zase vrátí k pravé církvi.
- Duchovní a řeholníci zůstanou věrni svému povolání. Ti, kteří se zpronevěřili svému povolání, obdrží milost pokání a návratu.
- Rodiče a představení obdrží pomoci nejen v duchovních, ale i hmotných starostech.
- Duše se lehce vyprostí z pokušení těla, světa a ďábla.
- Pyšní se v krátké době stanou pokornými, nenávidní se naplní láskou.
- Horlivé duše zakusí lahodu modlitby a oběti, neklid, strach nebo zoufalství je nebude trápit.
- Umírající budou z tohoto světa odčázet bez smrtelného zápasu a bez útoku ďábla. Náhla a nenadálá smrt je nepřekvapí.
- Umírající dostanou tak velkou touhu po věčném životě, že se odevzdají do mé vůle a klidně zesnou v náručí mé Matky.
- Při soudu zakusí zvláštní ochranu mé Matky.
- Duše obdrží milost, aby nad mým utrpením a bolestmi mé Matky pocítili vnitřní soucit a lásku.
- Ti, kteří touží po dokonalosti, obdrží jako vyznamenání hlavní ctnosti mé Matky: pokoru, čistotu, lásku.
- Bude je provázet uklidnění, vnitřní a vnější radost ve zdraví a nemoci.
- Duchovní osoby obdrží milost, aby neustále prožívaly přítomnost mé Matky, jakož i moji přítomnost bez zvláštních obtíží.
- Duše, které pokročily ve sjednocení se mnou, obdrží milost, že pocítí, že nežijí ony, ale já v nich – to znamená: miluji jejich srdcem, modlím se jejich duší, mluvím jejich jazykem, sloužím celou jejich bytostí. Ony poznají, že vše dobré, krásné, svaté, pokorné, mírné, poslušné, štěstí a divotvornost v jejich nitru jsem Já sám. Já Všemohoucí, Nekonečný, Samovládce, jediný Bůh, jediná Láska.
- Duše, které vykonají tuto nověnu, budou po celou věčnost zářit jako lilie kolem Neposkrvněného Srdce mé Matky.
- Já, Boží Beránek, s Otcem i Duchem Svatým se budu věčně radovat z těchto duší, které září na Neposkrvněném Srdci mé Matky jako lilie a skrze mé Nejsvětější Srdce dojdou věčné slávy.
- Duchovní osoby budou v úkonech víry a ctnostném životě snadno postupovat.

Jestli duše chtějí, aby se má zaslíbení naplnila, ať milují a uctívají Neposkrvněné Srdce mé Matky. To budou dokazovat tím, že budou po devět po sobě jdoucích prvních sobot měsíce po kající přípravě přijímat mé Tělo s úmyslem, aby usmiřovaly mé Božské Srdce spojené s Neposkrvněným Srdcem mé Matky.

K těmto zaslíbením Spasitelovým se připojuje ještě zaslíbení Panny Marie, a to její velké zaslíbení:

Každou první sobotu se uzavírají brány pekla: nikdo nebude zavržen. Brány očistce se otevírají. Mnoho duší přijde do nebe. To je dílo milosrdné lásky mého Syna, kterou odměňuje ty duše, jež uctívají mé Neposkrvněné Srdce!

-red-

Ani oko nevidělo... (5)

Hlava V.

KRÁSA A SLÁVA VZKŘÍŠENÉHO TĚLA

Viděli jsme v předešlých hlavách, že v blaženém patření lidská duše vidí, miluje a požívá Boha a na tomto neutuchajícím blaženém nazírání záleží její podstatné štěstí. Ale ačkoli blaženost, z níž se nyní raduje, je mnohem větší, než slova mohou vyjádřit, přece ještě není, ani nemůže být úplná a dokonalá, dokud se duše nespojí se svým vlastním tělem, zkrásněným a oslaveným, podobným oslavenému tělu Vykupitelovu.

Ale i když její štěstí není ještě úplné, nesmíme si představovat, že na ni padá třeba nejmenší stín smutku nebo nespokojenosti. Vždyť – jak jsme viděli – její vůle je dokonale sjednocena s vůlí Boží. Z toho plyne, že, ačkoli vidí ještě jiné radosti a rozkoše pro sebe připravené a touží po nich, přece ty touhy ani v nejmenším neruší její preveliké štěstí. Žádá si vzkříšení svého těla, jak Bůh toho žádá a protože On to chce a poněvadž je naprosto nutné, aby tělo doplnilo její lidskou přirozenost, která se podstatně skládá z duše a z těla.

Budeme nyní nejprve uvažovat o kráse a lesku vzkříšeného těla. Nejprve se podíváme na některé změny, které se dějí v řádu přirozeném. To nám, hmotným tvorům, pomůže, abychom nabyli pojmu více nebo méně dokonalého o slavné proměně, kterou v nás moc Boží způsobí při vzkříšení.

Zkoumáme-li přírodní říše, poznáváme, že hmota, která nás obklopuje v beztvárných masách, je schopna přijmout i organizaci tak dokonalou, zjemněnou a krásnou, že bychom tyto útvary mohli v jistém smyslu nazvat oslavenými. Hmota je v nich oslavena daleko nad všední tvary v řádu přirozeném.

Co je dýmánek? Nic jiného než krystalický uhlík nebo uhlí. Pověstný dýmánek Koh-i-noor čili vrchol světla, který se nyní třpytí v anglické koruně a který se cení přes půl milionu dolarů, může se za chvíli rozplynout v náprstek bezcenného uhelného prachu. Ale jak veliký je rozdíl – zevnějškem i cenou – mezi vzác-

ným dýmánkem a troškou uhelného prachu! A co jsou ostatní drahokamy: rubín, safír, topas, smaragd a jiné? Nic jiného než krystalizovaná hlína nebo písek s nepatrnou součástí kovového kysličníku nebo rudy, která jim dodává zvláštní barvy. Ale jaký je rozdíl mezi tímto zářícím, vzácným drahokamem a beztvárnou hroudou nebo pískem, který šlapeme nohama!

Pohlédneme-li nyní na okamžik do říše rostlinné, spatřujeme v ní ještě podivuhodnější oslavu hmoty. Z čeho se skládají všechny rostliny? Ze čtyř prvků, jež se nevyznačují zvláštní krásou. Odborně se nazývají uhlík, kyslík, vodík a dusík. Životní silou a životními zákony jsou tyto prvky základním stavebním kamenem krásy, barev, vůně a chuti, tak nápadných v říši rostlinné. Všechny vzácné květy a jejich lahodné vůně i jemné plody jsou z těchto prvků jako kůra, dřevo a kořeny stromu, na němž rostou. Ale jaký je rozdíl mezi hrubým stromem a jemným květem! Jaký je rozdíl mezi kůrou bez chuti nebo dřevem stromu a lahodným plodem, který visí v hroznech na jeho větvích!

Když tedy v řádu přirozeném Bůh může proměňovat a proměňuje drsnou a beztvárnou hmotu ve tvary tak ladné a nádherné, co máme říci o kráse a dokonalosti, ve kterou jednou promění naše bídné tělo! Všechny tyto proměny řádu přirozeného jsou výsledkem zákonů, které řídí hmotu ve světě nedokonalém, kdežto naše proměna při vzkříšení závisí na přímém aktu Boží všemohoucnosti. Proto bude rozdíl mezi naším nynějším tělem porušitelným a tělem oslaveným mnohem větší, než je rozdíl mezi dřevěným uhlím a dýmánkem nebo mezi něžným květem a hrubým keřem, na kterém vykvétá.

Když jsme si učinili jakousi představu o těle oslaveném, zkoumejme nyní jednu z jeho vlastností, o níž praví sv. Pavel: „Rozsévá se v porušitelnosti, vstane v neporušitelnosti. Rozsévá se v necti, vstane ve slávě.“ (1 Kor 15,43) Naše těla se skutečně zasévají v necti, mezi červy, jako kořist zkázy. Byla počtána přítomností nesmrtelné duše, pravého obrazu živého Boha. Byla zvelebena Duchem Svatým, jehož byla chrámem. Byla také povznesena přítomností Ježíše Krista, který je činíval svým

svatostánkem při svatém přijímání. Ale smrt je sklátila, duch se vzdálil, tělo leží studené a bez pohybu a rozklad v něm začíná své zhoubné dílo. Naši nejbližší a nejmilejší přátelé mají nespěch, aby tělo uložili do tmavého a tichého hrobu, kde se obrátí ve svůj původní prach. Tak se naše tělo opravdu zasévá v necti. Ale když přijde plnost času, totéž zneuctěné tělo povstane ve slávě.

Slovo *sláva* má v Písmu svatém velký a velmi rozmanitý význam. Na tomto místě a v této souvislosti znamená výtečnost, krásu a zářící jas. Proto slova „naše tělo vstane ve slávě“ znamenají, že povstane v dokonalé kráse a ladnosti tvarů, bez jakýchkoli nedostatků a skvrn, způsobených hříchem. Tato dokonalá krása tvarů je zřejmě naznačena příslibem, že vzkříšené tělo se bude podobat oslavenému tělu Vykupitele, „jenž promění nízké tělo naše, aby bylo podobno tělu slávy jeho, (a to) podle moci, kterou může také podmanit si všecko“ (Flp 3,21).

Lidské tělo bylo na počátku stvořeno dokonalé. Bylo uměleckým dílem moci a moudrosti Boží. Ale hřích je zneuctil a znetvořil. Byl příčinou nemoci, které ničí jeho původní krásu a mnohdy je velice znetvořují. Ale i přitom podržuje tělo v některých jednotlivcích mnoho ze svého půvabu. Ať je však sebedokonalější, vždy má ještě nedostatky. Některé údy, ústrojí nebo rysy bývají poněkud nedokonalé nebo nesouladné.

V den vzkříšení pozbuďte lidské tělo všech nedostatků a poruch a bude opět, a to mnohem více než na počátku, uměleckým dílem tvůrčí Boží moci, moudrosti a lásky. Všechny údy, veškerá ústrojí a všechny rysy budou krásně vytvořeny, aby ladily dokonale k bezvadnému, půvabnému celku. S jakou nadšenou rozkoší se duše spojí s krásným, čistým, oslaveným tělem a učiní je navždy svým chrámem! Bylo společníkem jejich bolesti a jejich radostí zde na světě. Ale bylo také tělem hříšným a smrtelným a snad víc než jednou duše vzdychala a prosila, aby byla od něho osvobozena. Avšak nyní se s ním spojuje radostně, protože se stalo vhodným společníkem blaženého ducha. Milující matka, která se shledává s dítětem dávno ztraceným a se srdečnou radostí je tiskne k srdci, je slabým obrazem duše při radostném spojení s oslaveným tělem.

V Belgii se prosadila kultura smrti

Ale to ještě není všechno. Svatý Tomáš tvrdí, že *spravedliví vstanou netoliko dokonale krásní, ale také mladistvě svěží a silní*. Jinak by naše těla nevstala, jak je přislíbeno, podobná oslavenému tělu Ježíše Krista. Z této nauky plyne, že všechny vady a slabosti stáří i nedostatky dětství budou úplně odstraněny a všichni svatí se budou těšit z úplné dokonalosti lidské přirozenosti. Jaká útěcha plyne ze všech těch vzácných přislíbení! Budeme navždy mladí a silní, navždy dokonale zdraví duševně i tělesně; čas, který ničí všechnu krásu zde na zemi, již nebude na nás mít vliv. Pak naše tělo již nebude schopno trpět. Takové radosti připravuje Bůh svým dětem na den vzkříšení.

Ani to není ještě všechno. Slavné zmrtvýchvstání znamená něco víc, nežli to, že tělo vstane v úchvatné kráse, v květu mládí a v úplné dokonalosti lidské přirozenosti. *Dostane se mu také zářivého jasu, kterým bude spravedlivý zářit v den vzkříšení*. To je také význam slova „sláva“ v řeči Písma svatého, které například praví: „*Když to oznámil Áron celé obci synů Izraelových a oni hleděli k poušti, tu hle, v oblaku ukázala se sláva Hospodinova.*“ (Ex 16,10) To znamená: V nebi je světlo věčné. Když byl Ježíš Kristus oslaven při proměnění, *zářila jeho tvář jako slunce a jeho oděv byl bílý jako sníh*. Když se někdo ze šťastných nebešťanů zjeví na zemi, bývá obyčejně obklopen světlou svatozáří. Totéž čteme o andělech při narození Páně i u hrobu Kristova. Proto také křesťanské umění obklopuje svatozáří hlavu nebo celé tělo Ježíše Krista, Panny Marie a svatých.

Toto světlo a tu skvělost slíbil Kristus Pán svatým, když pravil: „*Tehdy budou spravedliví zářit jako slunce v království svého Otce.*“ (Mt 13,43) Takto duše, spojená s Bohem v blaženém patření a účastna božské přirozenosti, udělí tělu ze své oslňující skvělosti a obklopí je svatozáří slávy, která bude částí jeho blaženosti na věky.

Ale ačkoli všichni spravedliví vstanou ve slávě, *nesmíme z toho soudit, že všichni budou na témže stupni krásy a lesku*. Poněvadž vzkříšení je odměna spravedlivých, bude mít každý tělo oslavené *podle svých zvláštních zásluh*. Jiná nauka by byla bludem. Kdyby nám například někdo řekl, že vrah, který zemřel na popravišti a v poslední chvíli vzbudil dokonalou lítost, vstane v poslední den z mrtvých s tělem tak

René Stockman, generální představený řeholní kongregace Bratří milosrdné lásky, požaduje vyjasnění v otázce eutanazie v belgických katolických nemocnicích, ke kterému zamýšlí dospět společně se Svatým stolcem. Řeholní bratr odmítá, že by se v patnácti katolických psychiatrických klinikách zmíněné kongregace v Belgii poskytovala eutanazie. Dotyčná zdravotnická zařízení řídí státem uznaná a jmenovaná dozorcí rada, která rozhodla o přípustnosti eutanazie v rámci poskytované péče. Proti tomuto rozhodnutí se ohradil jak Vatikán, tak sama kongregace, vysvětluje René Stockman. Dozorcí rada přistoupila k zavedení této praxe, aniž by přihlédla k mínění kongregace, protože v Belgii je eutanazie „právem“, poskytovaným „ze soucitu“, říká generální představený v rozhovoru pro Vatikánský rozhlas.

„*Prosazuje se zde chybná mentalita a lze pozorovat přesně to, co již svatý Jan Pavel II. nazval kulturou smrti. Podle mého názoru se tato kultura v Belgii rozšířila velice silně. Skupina, která vede nemocnice, se stala obětí této kultury. Jako kongregace jsme byli jediní, kteří se proti eutanazii jasně vyslovili a všemi prostředky jsme se jí snažili v našich institucích zakázat, ale vnější tlak byl příliš silný. Přesto jsme si jako kongregace řekli – ačkoli je tlak*

natolik veliký, přísluší nám, abychom jasně odmítali eutanazii a hlásali úctu k životu.“

Kongregace se nyní radí s římskou kurií, jak nadále v Belgii postupovat. Jednání probíhají na státním sekretariátu Svatého stolce, při Kongregaci pro nauku víry a společnosti zasvěceného života, vysvětluje bratr Stockman. Do Říma by měli přijet také zástupci organizace, která řídí dotyčné belgické nemocnice.

„*Je jasné, že když většina obyvatelstva říká a opakuje, že ze soucitu mají porozumění pro eutanazii, je mnohem těžší prosazovat její všeobecný zákaz. Problém mentality nespočívá v tom, že by většina lidí byla pro eutanazii, protože tak to není. Eutanazie se v Belgii běžně chápe jako možnost, jak prokázat lidem soucit tím, že je můžeme zabít, když pro ně už neexistuje žádná léčba. Dokonce někteří naši bratři sklouzli do této mentality – výslovně se eutanazie nezastávají, ale kvůli náladě v celé zemi mají strach hájit nějaké jiné podání a jasně se postavit za život. To je hlavní problém!*“

Katolická církev se proto musí silněji zasadit o to, aby se šířila kultura života, uzavírá generální představený řeholní kongregace Bratří milosrdné lásky.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 17. 11. 2017

krásným a oslaveným jako Panna Maria nebo apoštolové, mučedníci a svaté panny, celá naše duše by se bouřila proti takové nauce. Tvrdili bychom, že při vzkříšení, je-li odměnou spravedlivých, musí se krása jejich těl řídit jejich zásluhami, a měli bychom pravdu, neboť tak učí sv. Pavel: „*Jiný je lesk slunce, jiný lesk měsíce a jiný lesk hvězd; ano, hvězda od hvězdy se liší leskem. Tak (bude) i vzkříšení z mrtvých.*“ (1 Kor 15,41–42)

Nebude tomu zdaleka tak jako *na zemi, kde osobní krása je svobodným darem Božím a ne odměnou*. Proto vidáme osobní krásu na pohanech a na nevěřících jako na křesťanech. Osobní krása nijak neznamená svatost, jako zase nedostatek krásy neznamená mravní zkaženost. Krásné osoby mohou být velmi zlé, kdežto znetvořené osoby mohou být velmi svaté. Po vzkříšení tomu tak nebude. Dokonalá osobní krása s nebeským jasem jako jedna z odměn, připravených dětem Božím, bude známkou svatosti. *Čím světější byl kdo na*

světě, tím bude krásnější a podobnější oslavenému tělu Ježíše Krista.

Jistě si přejeme, abychom v nebeském domově měli bezvadnou osobní krásu a *byli ozdobou království svého Otce*. Nuže, prostředky k tomu máme v rukou. Veďme svatý život, život čistoty a dokonalé lásky. Snažme se konat ctností, kterým Ježíš Kristus učil a které konal. A když hlas andělské trouby vzkřísí mrtvé k životu, naše tělo, které napřed musí být zaseto v necti, *vstane v takové slávě, jakou si zasloužíme svatým životem.*

(Pokračování)

Z knihy F. J. Boudreaux S.J.: *Ani oko nevidělo... Přeložily a vydaly sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie v Přerově. Vytiskla Společenská knihtiskárna v Přerově v roce 1934. Imprimatur Olomucii, die 9 Aprilis 1934, Dr. Joan. Martinů, vicarius generalis.*

(Redakčně upraveno)

Suma o darech svatého Josefa (91)

ČTVRTÁ ČÁST

Kapitola V: Dary ovoce

To, co zde bude řečeno o darech ovoce, předpokládá trojí: za prvé definici ovoce, za druhé jeho vysvětlení a za třetí jeho rozdělení. Je totiž ovoce, nakolik se odlišuje od koruny a svatozáře,⁽¹⁾ odměnou, která zvláštním způsobem náleží člověku, u něhož ze semene Božího slova vyrašila duchovnost, jež také zušlechťuje jeho tělo. Koruna je tudíž radostí z Boha, svatozár je radostí z triumfu a ovoce je radostí a potěšením z duchovního života, neboť duchovní potěšení náleží zvláštním způsobem tomu, kdo se zřekl tělesných vášní.

Vzhledem k druhému, totiž vysvětlení, říkám, že ovoce náleží a prokazuje se ctností zdrženlivosti a čistoty. Věz totiž, že tak jako podle učitelů svatozár nenáleží jakémukoliv vítězství, nýbrž vynikajícímu a ve významné záležitosti, tak je tomu také svým způsobem u ovoce. Jestliže se ovoce týká náležitěho duchovního potěšení, jež odmítá potěšení tělesné, musí také náležet ctnosti, která neodmítá menší potěšení, ale jež odmítá větší potěšení, tj. sexuální, a tou ctností je zdrženlivost.

Vzhledem k rozdělení ovoce Spasitel učí, že je trojí ovoce: třicetinasobné, šedesátinasobné a stonásobné.⁽²⁾ Je to dáno tím, že ovoce náleží ctnosti zdrženlivosti, a proto podle různých způsobů zdrženlivosti jsou různá ovoce. Je pak trojí zdrženlivost: nutná ke spáse, která je vlastní manželům a jež dovoluje sexuální potěšení jen s manželským partnerem; vzhledem k dokonalosti podle určitého času, která je vlastní vdovám, a vzhledem k dokonalosti obecně a jednoduše, jež je vlastní panicům (pannám). Tomu, kdo je zdrženlivý zdrženlivostí nutnou ke spáse, tak náleží třicetinasobné ovoce. Tomu, kdo je zdrženlivý hojnou zdrženlivostí vzhledem k určitému času, jakou je vdovská zdrženlivost, jež se zřiká druhého snatku, náleží šedesátinasobné ovoce. A tomu, kdo je zdrženlivý obecně a jednoduše, což je vlastní panické dokonalosti, náleží stonásobné ovoce. A jako k svato-

záři nestačí slib či předsevzetí bez účinku, tak je tomu také u ovoce.⁽³⁾ Proto, když někdo nezdrženlivý koná ve chvíli smrti pokání a má předsevzetí být zdrženlivý, dosáhne koruny, nikoliv však ovoce. Když pak někdo mravně zkažený koná pokání za svůj hřích a žije správně s předsevzetím být manželským způsobem zdrženlivý, dosáhne třicetinasobného ovoce; když má však předsevzetí být zdrženlivý jednoduše, dosáhne šedesátinasobného ovoce. Nemůže totiž dosáhnout stonásobného ovoce a stejně ani svatozáře, jelikož jeho srdce a tělo byly již jednou zkažené.

Co se pak týká Josefa, je patrné, že zářil co největšími mezi nebešťany dary ovoce, neboť jako měl zároveň první a poslední ovoce – byl stálým panicem a manželem –, tak měl třicetinasobné ovoce dokonalým způsobem: v třicetinasobném ovoci, jež náleží manželům, je znamenána dokonalost pro získání denáru věčné slávy, totiž to, že manželé směřují k dosažení věčného života skrze trojí dobro manželství, kterým je víra, potomstvo a svátost;⁽⁴⁾ všechno toto trojí měl Josef nejvyšším vynikajícím způsobem, a proto měl stejným způsobem třicetinasobné ovoce. Stonásobné ovoce, které se zakládá na denáru již vlastněném, značí andělský život zde na zemi, jímž směřujeme ke společnosti andělů v nebi.⁽⁵⁾ Josef pak vedl zde na zemi život vpravdě andělský s Králem a Královnou andělů. Byl nazýván otcem Krále andělů a manželem Královny andělů. Měl s anděly velmi blízký vztah, neboť jejich osvícením, povzbuzením a zjevením byl řízen ve vykonávání služby, k níž ho vyvolil Bůh. Odvažují se proto tvrdit, že mezi smrtelnými muži nevlastnil nikdo plodnější strom se stonásobným ovocem než právě Josef. Noe a Abrahám dosáhli sladkosti šedesátinasobného ovoce, ale v žádném případě stonásobného ovoce, protože nebyli panicí a nezemřeli tělesně neporušení. Mojžíš, třebaže se mu za jeho života dostalo daru božského vidění, nevyhýbal se manželskému objetí. Nikde nečteme, že by Josef viděl Boha v jeho podstatě. Vytrval však

až do smrti co nejradostněji jako nevinný panic. Panic pak vlastní jako stonásobné ovoce to, co Mojžíšova mysl nemá a ani v sobě nikdy nezakouší. Ó nesmrtelný Bože, ke komu mohu přirovnat Josefa, tvého otce, než k tobě a ke tvé rodičce? On nepoznal hřích těla jako David, Šalamoun či proroci a v jeho ústech nebyla shledána lest. Ó nejvyšší plodná země svatého Josefa, jež jsi ze své přirozenosti nepoznala neplodnost kamenité půdy, nepocítila bodání trní a nezakusila bezbožné tváře nebeských ptáků!⁽⁶⁾ Ó Josefe, vpravdě blažený muži, o jehož jedinečném daru ovoce u nebešťanů jistojistě víme, neboť jsme o tom co nejučinněji poučovani vírou, rozumem a vnitřním duchem!

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ V latinském originále je ovoce označeno jako *fructus*, koruna jako *aurea* a svatozár jako *aureola*. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Srov. Mt 13,8; Mk 4,20.
- ⁽³⁾ Tj. jako k dosažení svatozáře nestačí pouze slib či předsevzetí vynikajícího vítězství, ale je nutné toto vítězství reálně uskutečnit, tak také k dosažení ovoce nestačí pouze slib či předsevzetí zdrženlivosti, nýbrž je nutné být skutečně zdrženlivý. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Nauka o trojím dobru manželství pochází od sv. Augustína a v církvi velmi zdomácněla: setkáváme se s ní např. v encyklice Pia XI. Casti connubii (31. 12. 1930). Vírou (*fides*) se zde chápe manželská věrnost. Po dobru potomstva (*proles*) je třetím manželským dobrem svátost (*sacramentum*), tj. svátostnost a nerozlučitelnost manželství. [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ Srov. Ježíšova slova u Mt 22,30: „Při vzkříšení se lidé nebudou ani ženit, ani vdávat, ale budou jako andělé v nebi.“ Srov. také Mk 12,25. [pozn. překl.]
- ⁽⁶⁾ I. Isolani vychází zde a více či méně v celé této kapitole své Sumy z podobnosti Pána Ježíše o rozsévání (srov. Mt 13,3–23; Mk 4,2–20; Lk 8,4–15). Nebeští ptáci představují v tomto podobenství zlé duchy: odtud silné vyjádření o jejich „bezbožných tvářích“. [pozn. překl.]

Zpráva o pronásledování křesťanů v letech 2015–2017

Pronásledování křesťanů dosáhlo v nejpostiženějších zemích v letech 2015–2017 svého historického vrcholu. Kristovi následovníci jsou nejvíce perzekovanou skupinou na světě. Přesto se o nich málo hovoří. Západní vlády by proto měly využít svého vlivu a zastat se utlačovaných menšin, zejména křesťanů. Vyplývá to z poslední zprávy *Pronásledování a zapomenutí?* kterou vydala papežská nadace *Církev v nouzi*.

„Křesťané jsou vepři. Nezasloužíš si žít.“

Tato slova slyšel syrský křesťan Elia Gargoul z úst extremisty z fronty an-Nusrá. Spolu s dalšími 214 věřícími byl spoután a unesen, násilníci před jeho očima ničili klášter sv. Eliáše a zabíjeli lidi. Ze zajetí se dostal díky vysokému výkupnému, které zaplatila jeho rodina.

Gargoulův příběh je jedním ze stovek, které shromáždila papežská nadace *Církev v nouzi* a jež jsou obsaženy v nové publikaci *Pronásledování a zapomenutí? Zpráva o křesťanech utiskovaných pro svou víru 2015–2017*.⁽¹⁾

Dokument sleduje třináct zemí s vysokou mírou pronásledování. Usiluje o hlubší vhled do problematiky, uvádí proto příčiny současného stavu i možné vyhlídky.

Pronásledování je nejhorší v dějinách

Perzekuce Kristových následovníků je podle *Církev v nouzi* nejhorší v dějinách. Křesťané jsou nejen nejvíce pronásledovanou skupinou; stále více věřících navíc

zažívá ty nejhorší formy útlatku. Dokument cituje americké Pew Center, podle kterého v letech 2014–2015 vzrostl počet zemí, v nichž křesťané zakouší nepřátelství, ze 108 na 128. Perzekuci prochází podle různých organizací 200–600 milionů křesťanů.

Hlavním utiskovatelem může být stát (Severní Korea), skupiny ve společnosti (ISIS, Boko Haram) nebo kombinace obojího (Pákistán).

Bezprostřední hrozba vymazání křesťanství

Za nejvýznamnější faktor označuje *Církev v nouzi* násilný exodus křesťanů. V Sýrii bylo v březnu 2016 půl milionů věřících v Krista oproti 1,2 milionů o pět let dříve. Z Aleppa uprchlo 75 % křesťanů. Procento je přitom výrazně vyšší oproti jiným uprchlíkům, kterých odešlo ze severosyrského města 25 %.

„Vymýcení křesťanů a jiných menšin bylo – a stále je – specifickým a přiznaným cílem extremistických skupin, které působí v Iráku, Sýrii a jinde v oblasti, včetně Egypta,“ píše *Církev v nouzi*. Součástí strategie podrobení menšin je také sexuální násilí.

Křesťané v Iráku a Sýrii se stali obětí genocidy. Podobné masové vyvražďování probíhá i v Nigérii, kde operuje teroristická organizace Boko Haram. Jenom v tamější diecézi Kafanchan bylo v posledních pěti letech zabito 988 lidí, zničeno 71 převážně křesťanských vesnic, zrušeno bylo též 2 712 domů a 20 kostelů.

Vlády selhávají v ochraně křesťanů

Podle nového dokumentu vlády dosud selhávají v zastavení genocidy a potrestání viníků, jak je uvedeno v úmluvě o genocidě. Církevní představitelé i věřící zaznamenali nečinnost autorit týkající se ochrany křesťanů prchajících před Islámským státem (ISIS). Uprchlíci v Libanonu, Jordánsku i jinde někdy nemají přístup do oficiálních táborů OSN či jiných organizací. V případě jednoho tábora OSN jeho koordinátor po křesťanech požadoval, aby jako podmínku vstupu přijali muslimské zvyklosti. Samotní křesťané mají také z uprchlických táborů strach.

Výsledkem je exodus věřících do zemí mimo Blízký východ, a tak i ztížený návrat poté, co budou teroristé poraženi. V jejich návratu jim proto pomáhají církevní organizace. Vláda je neschopná postavit se rostoucímu radikálnímu islamismu také v Pákistánu.

Některé západní země svými kroky posilují extremismus

Podle dokumentu *Církev v nouzi* i některé západní země svými kroky posilují extremismus. Jako příklad je uveden prodej zbraní Saúdské Arábii, přestože existují zprávy – včetně *WikiLeaks* – o tom, že tento vojenský materiál končí v rukou sunnitských extremistů, například ISIS. Saúdská Arábie tato obvinění ostře popírá, avšak zdroj blízký *Církev v nouzi* je potvrdil.

„Jelikož se islamistické skupiny jako ISIS výrazně spoléhají na externí zdroje zbraní a zpravodajství, je naléhavě nutné zintenzivnit kroky k zastavení všech skupin, které s nimi spolupracují,“ píše nadace *Církev v nouzi*.

Nacionalismus v Indii, komunismus v Číně a Severní Koreji

Po vzestupu nacionalistické strany Bharatiya Janata v dubnu 2014 narůstá také v Indii násilí namířené proti křesťanům. Napomáhá tomu filosofie, podle níž je Indie hinduistická země netolerující jiná náboženství. Organizace *Catholic Secular Forum* zaznamenala 365 váž-

FATYM Vranov nad Dyjí a FATYM Příměťice – Bítov srdečně zvou na **faru v Prosiměřicích** na **DUCHOVNÍ OBNOVU EXERCÍČNÍHO TYPU DOET PROSIMĚŘICE 2018**

Motto: Nezapomeň dojet – na svůj termín DOET!

TERMÍNY:

- 18. – 21. 1. **pro soluňáky** – vede P. Marek Dunda • Téma: *To je výzva*
- 1. – 4. 2. **pro marianky střední** – vede P. Marek Dunda • Téma: *Viděli jsme Pána*
- 8. – 11. 2. **pro ženy** – vede jáhen Ladislav Kinc • Téma: *Duchovní boj*
- 15. – 18. 2. **pro muže** – vede jáhen Ladislav Kinc • Téma: *Duchovní boj*
- 22. – 25. 2. **pro marianky malé** – vede P. Marek Dunda • Téma: *Mám cíl*
- 1. – 4. 3. **pro ženy** – vede P. Milan Plíšek • Téma: *Hovory o víře*
- 15. – 18. 3. **pro maminky marianek a soluňáků** – vede P. Marek Dunda • Téma: *Milosrdný neváhá*
- 12. – 15. 4. **pro marianky dospělé** – vede P. Marek Dunda • Téma: *PTNT*

Začínáme vždy ve čtvrtek v 18 hodin a zakončení je v neděli ve 14 hodin.

S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně.

Gena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční za případné dary navíc).

Přihlášky: Fara Vranov nad Dyjí, Náměstí 20 • e-mail: marek@fatym.com • tel.: 733 755 978.

Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen!

ných útoků na křesťany v Indii v roce 2016, včetně deseti zabití. 500 křesťanských duchovních bylo napadeno. Příkladem je i znásilnění a zabití 14leté dívky v červenci 2016, k němuž došlo poté, co její rodina odmítla zřeknout se víry.

Nejkrutější osud zažívají křesťané v Severní Koreji. Systém Songbun zde rozděluje společnost do 51 vrstev (1. je nejvyšší, nižší stupně jsou „nepřátelské vůči režimu“), který ovlivňuje přístup k potravinám, vzdělání i lékařské péči. Protestanti zde mají stupeň 37, katolíci 39. Podle *Mezinárodní křesťanské solidarity* jsou zaznamenány případy mučení křesťanů, jimiž bylo například přivazování na kříž nad ohněm nebo drcení pod stroji.

V roce 2016 oznámila Čína, že přijme podobný systém vrstev společnosti. V dubnu 2016 označil tamější prezident Si Ťin-pching křesťanství za jeden ze způsobů „zahraniční infiltrace“. Důraz přitom kladl na „počinštění“ náboženství a očistění od zahraniční kontroly. V nejlidnatější zemi došlo k novým zásahům proti církevním představitelům, například proti biskupům Kuo Si-ťinovi a Šao Ču-minovi. Na některých místech byly zakázány vánoční stromky nebo přání. V provincii Če-ťiang bylo zničeno 2 000 křížů a kostelů.

Křesťany je nutné zachránit teď nebo nikdy

„Křesťany je nutné zachránit teď, nebo nikdy,“ uzavírá Církev v nouzi zkrácenou verzi své zprávy.

„V době, kdy roste zájem médií o práva lidí nezávisle na pohlaví, etniku nebo sexualitě – abychom jmenovali pouze některé –, je ironií, že v mnoha sekcích médií je tak malé pokrytí natolik masivního pronásledování, jež zakouší mnoho křesťanů,“ dodává.

Vlády by pak měly využít svého vlivu i strategických a obchodních vztahů, aby se zastaly menšin, především Kristových následovníků. *„Křesťané již nesmí být děle obětováni na oltář prospěchu nebo ekonomických výhod,“ píše Církev v nouzi ve své zprávě.*

Ondřej Mléčka
(www.cirkev.cz, 14. 11. 2017)

Poznámky:

(1) Publikace v češtině nevyšla. Více viz <https://acnuk.org/persecuted>. [pozn. red.]

Mše svatá – Úvod – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

V následujících katechezích bych rád podal odpověď na několik důležitých otázek týkajících se Eucharistie a mše, abychom znovuobjevili či objevili, jak skrze toto tajemství víry vyznačuje Boží láska.

Eucharistie je podivuhodná událost, ve které se zpřítomňuje Ježíš Kristus, náš život. Účast na mši „je opakovaným prožitím umučení a výkupné smrti Páně. Je to teofanie: Pán se zpřítomňuje na oltáři, aby se obětoval Otci ke spáse světa“ (*Homilie při mši svaté v kapli Domu sv. Marty*, 10. 2. 2014). Pán je tam s námi přítomen. Častokrát tam však přicházíme, a zatímco kněz slouží Eucharistii, díváme se kolem a bavíme se mezi sebou. Avšak nejsme to my, kdo u něho slouží. To Pán! Kdyby sem dnes přišel prezident republiky nebo někdo, kdo je ve světě velmi důležitý, zajisté bychom se k němu všichni chtěli přiblížit a pozdravit jej. Pomysli však, že když jdeš na mši, je tam Pán! A ty jsi roztěkaný a bloumáš... Tam je Pán! Na to musíme myslet. Někdo řekne: „Otče, ale mše jsou nudné.“ – Co říkáš? Že Pán je nudný? – „Ne, ne, mše.“ – „Kněží ať se obrátí, ale Pán tam je!“ – Jasně? Nezapomeňte. Účast na mši je „opakované prožití umučení a výkupné smrti Páně“.

Pokusme se nyní položit si pár jednoduchých otázek. Proč se například dělá znamení kříže a úkon kajcnosti na začátku mše? Tady bych rád udělal další vsuvku: Viděli jste, jak se děti žehnají znamením kříže? Nepoznáš, co dělají, zda znamení kříže nebo nějaký obrázek. Dělají to takto (*papež gestikulací ukazuje*)... Je třeba děti naučit správně se žehnat znamením kříže. Tak začíná mše, tak začíná život, tak začíná den. To znamená, že jsme vy-

koupeni Pánovým křížem. Podívejte se na děti a naučte je dělat správně znamení kříže. A proč jsou ve mši čtení? Proč se v neděli čtou tři a ostatní dny dvě čtení? Proč se čtou a jaký to má smysl? Anebo proč kněz, který slouží mši, říká: „Vzhůru srdce!“ a neříká: „Vzhůru mobily, pořiďte si fotografie“? Ne..., to je ošklivé. Řeknu vám, že mne velice zarmucuje, když

tady na náměstí anebo v bazilice sloužím mši a vidím tu spoustu mobilů v rukou nejen věřících laiků, ale i kněží a biskupů. Prosim vás! Mše není divadlo, je to cesta vstříc umučení a zmrtvýchvstání Páně. Proto kněz říká: „Vzhůru srdce!“ Co to znamená? Pamatujte tedy: žádné mobily!

Je velice důležité vrátit se k základům, znovuobjevit, co je podstatné, skrze to, čeho se dotýkáme a co vidíme ve slavení svátosti. Žádost svatého apoštola Tomáše (srov. Jan 20,25) uvidět a dotknout se ran po hřebecích v Ježíšově těle je touha mít možnost se nějak „dotknout“ Boha, abychom uvěřili. To, o co žádal svatý Tomáš, potřebujeme my všichni: vidět a dotknout se, abychom Ho mohli uznat. Svátosti vycházejí vstříc tomuto lidskému požadavku. Svátosti a zejména slavení Eucharistie jsou znamením Boží lásky, přednostní cesty na setkání s Ním.

Těmito katechezemi, které dnes zahajujeme, bych tedy rád spolu s vámi znovuobjevil krásu, jež se skrývá ve slavení Eucharistie a jejíž objevení dává plný smysl každému životu. Madona ať nás na tomto novém úseku cesty provází.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně zkráceno)

V Kroměříži vznikne nová církevní škola

O střední odbornou školu s obory zaměřenými na lesnictví, zemědělství a zahradnictví se od příštího školního roku rozroste nabídka církevního školství v regionu střední a východní Moravy. Střední odbornou školu svatého Jana Boska zřizuje v Kroměříži Arcibiskupství olomoucké.

Škola, která zahájí výuku 1. září 2018, nabídne uchazečům tříleté učňovské obory s maturitní nástavbou. V prvním roce otevírá obory Lesní mechanizátor, Opravář lesnických strojů, Zemědělec – farmář a Zahradník. V posledním jmenovaném přitom bude možné vybírat ze tří zaměření: Zahradník pro pěstování lesa, Zahradník pro okrasné zahradnictví a Zahradník se zaměřením na vinohradnictví a vinařství.

„Výběr nabídnutých oborů je daný možnostmi. Po restitucích církevních podniků v lesnictví a zemědělství, Zlínský kraj přitom lesnickou školu nemá,“ vysvětlil zaměření nové školy olomoucký arcibiskup Jan Graubner a dodal: „Na založení učňovské školy myslím už dlouho, ale doposud nebyly vhodné okolnosti.“

Podle Zdislavy Vyvozilové z arcibiskupského Centra pro školy je cílem nové vzdělávací instituce umožnit mladým lidem všestranný osobnostní a profesní

rozvoj v křesťanském duchu, reprezentovaném tradicí katolické církve. „Bude staženo na hodnotách, jako je víra, odbornost a celkový růst žáků, na rodinných prvcích vzájemné důvěry a otevřenosti, pozorného a lidského přístupu k žákům i zdravé náročnosti, na spoluzodpovědnosti a profesionálním růstu pedagogů i na spolupráci s rodiči a absolventy,“ uvedla. Škola se zaměří především na žáky z věřících rodin, je ale otevřena všem zájemcům, kteří jsou ochotni respektovat její hodnoty.

Součástí školy, která využije volných prostor v budově stávající SOŠ hotelové a služeb v ulici Na Lindovce, bude také internát a středisko volného času. Péči o studenty zde arcibiskupství svěří do rukou řádu Salesiánů Dona Boska. „Salesiánská výchova je založená na přesvědčení, že všechno důležité má mladý člověk uloženo v sobě a my mu chceme pomoci, aby to objevil a rozvíjel,“ řekl salesiánský kněz P. František Bezděk z Fryštáku. Osobnostnímu rozvoji žáků bude podle něj sloužit výchovný a pastorační program založený na preventivním výchovném systému. „Ten se opírá o tři základní pilíře: rozum, víru a laskavost,“ dodal P. Bezděk.

Souběžně s přípravami na zřízení školy také Arcibiskupství olomoucké vyhlásilo výběrové řízení na obsazení pozí-

ce ředitele, uchazeči se mohou hlásit do 20. prosince 2017 (podrobnosti lze najít na www.ado.cz). Bližší informace o možnostech studia na nově zřizované škole poskytne arcibiskupství počátkem roku 2018.

Přímo v Kroměříži už Arcibiskupství olomoucké provozuje církevní základní školu a také Arcibiskupské gymnázium. Celkem je arcibiskupství zřizovatelem šesti mateřských škol (v Olomouci, Zlíně, Přerově, Prostějově, Litovli a Kojetíně), šesti škol základních (vedle Kroměříže je to dále ve Zlíně, Prostějově, Valašském Meziříčí, Uherském Brodě a Veselí nad Moravou) a tří gymnázií – kromě Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži ještě v Prostějově a na Velehradě. V Olomouci dále arcibiskupství provozuje CARITAS – Vyšší odbornou školu sociální. Dalšími zřizovateli církevních škol na území olomoucké arcidiecéze jsou Římská unie řádu sv. Voršily, která vede základní školu v Olomouci, Řád bratří a sester Německého domu Panny Marie v Jeruzalémě, který v Olomouci provozuje gymnázium, a Česká kongregace sester dominikánek, která vede střední školu pedagogickou a sociální v Bojkovicích.

Jiří Gračka

(www.cirkev.cz, 13. 11. 2017)

Zednáři nepatří do společenství církve

Pro dialog pokoncilní církve nejsou zednáři ani blízcí, ani vzdálení. Jsou zcela mimo církev, jsou exkomunikováni – řekl biskup Antonio Stagliano během setkání s představiteli italských zednářů. V Syrakusách na Sicílii proběhlo setkání organizované Lóží Velkého Orientu Itálie na téma: „Církev a zednářství, tolik blízcí a tolik vzdálení?“

Událost v jistém smyslu přelomová, neboť se diskuse oficiálně zúčastnil rovněž katolický biskup, zprvu vyvolala kontroverze. Zdálo se totiž, že církev chce hledat kompromis se zednáři. K ničemu podobnému však nedošlo. Biskup Stagliano vysvětlil, že na setkání s italskými zednáři šel poslušen Ježí-

šovým slovům, který posílá své učedníky jako ovce mezi vlky a přikazuje jim lásku k nepřátelům.

„Jako biskup a především jako teolog jsem jim chtěl vysvětlit, že nepatří do společenství církve,“ zdůraznil ordinář sicilské diecéze Noto. Podotkl, že

Biskup Antonio Stagliano

se vydal na setkání se zednáři také kvůli těm, kdo jsou dezorientováni a tvrdí, že je možné patřit k zednářům a zároveň chodit do kostela, a dokonce přistupovat k přijímání. „Není to možné. A že se říká, že k zednářům patří i někteří kněží a biskupové? Právě proto bylo zapotřebí přítomnosti biskupa, který jasně řekne, že to možné není. Pokud totiž nějaký katolík, včetně kněží či biskupů, patří do zednářské lóže, znamená to, že ignoruje exkomunikaci a má problémy se svou katolickou identitou,“ řekl biskup Stagliano.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
14. 11. 2017

Pondělí 4. 12. 2017

6:05 Nemusíme, chceme! **6:50** Zvěčněné šupolím **7:05** Smírčí kříž **7:30** Nikdy není pozdě **7:45** Buon giorno s Františkem **8:45** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa - Vysoké Tatry **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 (23. díl): Vína **9:40** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **9:50** Mezi pražci (63. díl): Prosinec 2017 **10:40** Cesta k andělům (4. díl): David Vávra - divadelník a architekt **11:20** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázračná medaile **11:25** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Vysočina - odkaz Josefa Jambora **13:35** Náš dům v kosmu - Ekologie a bioetika (1. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Labutí sen o duši **15:20** Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. - Důstojnost člověka a péče o umírající **16:00** V souvislostech (206. díl) **16:20** Marien na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:45** Vychovávejme se srdcem Dona Boska **17:15** Za tajemstvím šumavských lesů **18:10** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka, a Josef Špaček **18:25** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta domů **18:40** Magazín festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **19:00** Vatican magazine (935. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **20:00** Arbitráž **20:30** Terra Santa news: 29. 11. 2017 **20:50** ARTBITR - Kulturní magazín (48. díl) **21:05** Music4mation [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Kulatý stůl (232. díl): Cesty k mladým **23:40** Vatican magazine (935. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:15** Noční univerzita: Prof. Jaroslav Doležel, DrSc. - Původ a šlechtění zemědělských plodin **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 12. 2017

6:05 V souvislostech (206. díl) **6:25** Pod lampou **8:30** Kostel na předměstí **8:40** Exit 316 (23. díl): Vína **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 3. díl **10:00** Noční univerzita: Prof. Jaroslav Doležel, DrSc. - Původ a šlechtění zemědělských plodin **11:15** Vezmi a čti: Listopad 2017 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **12:45** Muzikanti, hrajte **13:15** Vatican magazine (935. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:50** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa - Vysoké Tatry **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Kulatý stůl (232. díl): Cesty k mladým **16:10** Klapka s ... (106. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým **17:30** Pražská Loreta **18:00** Noeland (13. díl) **18:25** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:30** O Mlsáčkovi (1. díl): Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvíčku **18:40** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **19:15** Pramen v poušti **19:30** Zpravodajské Noeviny (913. díl): 5. 12. 2017 [P] **20:00** Jde o život (1. díl): Hlavně chtít odvázně a moc **21:35** Živě s Noe [P] **22:10** Post Scriptum **22:20** Řeckokatolický magazín (133. díl) [P] **22:35** Zpravodajské Noeviny (913. díl): 5. 12. 2017 **23:00** Cvrlikání (41. díl): Sova & Slamák **0:10** Terra Santa news: 29. 11. 2017 **0:30** Mezi nebem a zemí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 12. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (913. díl): 5. 12. 2017 **6:25** Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. - Důstojnost člověka a péče o umírající **7:05** Vatican magazine (935. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:35** Pro vita mundi (77. díl): Petr Chromčák **8:15** Jmenují se David Bibby **8:45** Institut Bearzi v Udine **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR - Kulturní magazín (48. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:50** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **11:15** O Mlsáčkovi (1. díl): Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvíčku **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Arbitráž **13:20** Nevzdají se - Orissa **13:35** Zpravodajské Noeviny (913. díl): 5. 12. 2017 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Příběh zbojníka: Chodské slavnosti 2016 **16:15** Můj chrám: Kostel

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka, a Josef Špaček **16:30** Outdoor Films s Jackem Brightem a Zdeňkem Tlamicou (65. díl): Zimní plavci přes Beringův průliv **18:05** Pan profesor **18:25** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:30** O Mlsáčkovi (2. díl): Jak nechtěl Mlsálek spinkat **18:40** Terra Santa news: 6. 12. 2017 [P] **19:00** Benefiční koncert pro Michala Šemoru: 17. cyklus komorních koncertů v Českém rozhlase Ostrava [L] **20:15** BET LECHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů - kastelán hradu Karlštejn **20:30** Večer chval (59. díl): Celostátní přehlídka církevních škol v Odrách **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Katka Lachmanová - Opět posvětim své jméno... [P] **22:55** Generální audience Svätého otce **23:30** Zárazk v pralese **0:05** Náš dům v kosmu - Ekologie a bioetika (1. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **0:25** Music4mation **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 12. 2017

6:05 Magazín festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **6:25** Klapka s ... (88. díl): Arnoštem Lukešem **7:30** Za tajemstvím šumavských lesů **8:20** Transport **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl (232. díl): Cesty k mladým **10:55** Terra Santa news: 6. 12. 2017 **11:15** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **11:20** O Mlsáčkovi (2. díl): Jak nechtěl Mlsálek spinkat **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Adventus Domini **13:20** Generální audience Svätého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Muzikanti, hrajte **15:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2016, 3. díl **15:45** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa - Vysoké Tatry **16:00** Zpravodajské Noeviny (913. díl): 5. 12. 2017 **16:20** Mezi pražci (63. díl): Prosinec 2017 **17:10** Řeckokatolický magazín (133. díl) **17:25** Karmelitánky v Chile **17:35** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **18:00** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **18:35** O Mlsáčkovi (3. díl): Mlsálek a letadlo **18:45** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:50** Salama Don Bosco **19:05** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (914. díl): 7. 12. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (55. díl): S profesorem Jiřím Hlaváčem [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (914. díl): 7. 12. 2017 **0:30** Vatican magazine (935. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 12. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (914. díl): 7. 12. 2017 **6:25** Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru, Praha-Lhotka, a Josef Špaček **6:40** Misionáři chudých **6:55** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **7:20** Guyanská Diana **7:50** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **8:10** Noční univerzita: Katka Lachmanová - Opět posvětim své jméno... **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Princ, který si vybral Dona Boska **10:05** ARTBITR - Kulturní magazín (48. díl) **10:20** Laičtí misionáři v IQUITOS **10:45** Život je dar **11:10** O Mlsáčkovi (3. díl): Mlsálek a letadlo **11:20** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Mše svatá ze Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie z kaple Telepace v Ostravě [L] **13:10** BET LECHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů - kastelán hradu Karlštejn **13:25** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **13:45** Kostel na předměstí **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Marien na Mohelnickém

dostavníku 2012 **15:00** Magazín festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **15:20** Česká věda [P] **15:35** Zpravodajské Noeviny (914. díl): 7. 12. 2017 **16:00** Pobožnost u sloupu Neposkvrněné Panny Marie na Španělském náměstí v Římě [L] **17:15** Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria **17:40** Vše pro mého krále a královnu **18:15** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:20** O Mlsáčkovi (4. díl): Jak Kundába s Pučlíkem přejeli Mlsáčkovi ocešek **18:30** Mezi pražci (63. díl): Prosinec 2017 **19:20** Mezi nebem a zemí **20:00** Kulatý stůl (233. díl): Kněz - strážce majáku? [L] **21:30** Živě s Noe [L] **22:05** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní **22:30** V pohorách po horách (39. díl): Spišská plesa - Vysoké Tatry **22:45** Ceferino Jiméneze Malla - Cikán v nebi **23:20** Jde o život (1. díl): Hlavně chtít odvázně a moc **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 12. 2017

6:05 BET LECHEM - vnitřní domov (46. díl): Jaromír Kubů - kastelán hradu Karlštejn **6:20** Hrdinové víry (7. díl): Luboš Hruška **7:30** Kazachstán, poutní kostel **8:20** Manželská setkání **8:30** Noeland (13. díl) **8:55** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **9:00** Hermie a přátelé: Kdo to tu vlastně řídí? **9:40** Cvrlikání (55. díl): Plyš **10:50** Music4mation **11:10** Exit 316 (23. díl): Vína **11:35** Terra Santa news: 6. 12. 2017 **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Zpravodajské Noeviny (914. díl): 7. 12. 2017 **12:35** Pod lampou **14:40** Vatican magazine (935. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:10** Jak potkávat svět (55. díl): S profesorem Jiřím Hlaváčem **16:35** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní **17:00** O Markétě - Chodské oratorium: Chodské slavnosti 2014 [P] **18:10** Náš dům v kosmu - Ekologie a bioetika (2. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **18:30** O Mlsáčkovi (4. díl): Jak Kundába s Pučlíkem přejeli Mlsáčkovi ocešek **18:40** Sedmihlásky (130. díl): Ztratila jsem notu; Na robotu kážu **18:50** P. Vojtěch Kodet - Adventní obnova: Připravte cestu Páně (Lk 3,1-6) **19:30** V souvislostech (207. díl) [P] **20:00** Čas pro Malawi [P] **20:50** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal - Žďárské vrchy **21:00** Misio magazine: Listopad 2017 **22:05** Post Scriptum **22:15** Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. - Důstojnost člověka a péče o umírající **22:55** Dům nejen ze skla (24. díl) **0:05** Marien na Mohelnickém dostavníku 2012 **0:30** Řeckokatolický magazín (133. díl) **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 12. 2017

6:05 Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **6:25** Angola: Vstaň a choď; Angolo **7:10** Magazín festivalu outdoorových filmů 2017 (5. díl): Kategorie Dobrodružný cestopisný film **7:30** Jak potkávat svět (55. díl): S profesorem Jiřím Hlaváčem **8:55** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní **9:20** P. Vojtěch Kodet - Adventní obnova: Připravte cestu Páně (Lk 3,1-6) **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě [L] **11:15** Řeckokatolický magazín (133. díl) **11:30** Česká věda **11:45** ARTBITR - Kulturní magazín (48. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (207. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news [P] **13:25** Čas pro Malawi **14:15** Muzikanti, hrajte **14:45** 44 let novickou **15:15** Noční univerzita: Katka Lachmanová - Opět posvětim své jméno... **16:05** Výpravy do divočiny: Želvy v ohrožení **17:10** Zámek Židlochovice - zahrada času **17:40** Mwebare kwija - Klinika v buši **17:55** Sedmihlásky (131. díl): Pusť ňu, mamičko; Eště sme byli nad Koryčany; Hudci, milí hudci [P] **18:00** Noeland (15. díl) **18:25** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravec **19:10** Music4mation **19:30** Exit 316 (24. díl): Bolest [P] **20:00** Adventní koncert ČFS Brno: kostel Povýšení svätého Kříže Židlochovice **21:10** V souvislostech (207. díl) **21:30** Duchovní malby (4. díl): Zjevení Páně **22:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **22:20** Outdoor Films s Jackem Brightem a Zdeňkem Tlamicou (65. díl): Zimní plavci přes Beringův průliv **23:50** Smírčí kříž **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 12. o 17:30 hod.: Doma je doma (Môj dar – vyhlásenie SAFI 2018)

Začína sa advent, a to znamená spustenie nového ročníka Súťaže amatérskych filmárov SAFI. Témou pre rok 2018 je Môj dar. Viac o súťaži v relácii Doma je doma, moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 5. 12. o 21:45 hod.:
Zlatá niť viery na Britských ostrovoch 1/3 (dokument)

Trojdielna dokudráma približuje dejiny Katolíckej cirkvi vo Walese, kam prišli prví kresťania s rímskou armádou už v 2. storočí po Kr. Priniesli vieru, ktorú nezničilo prenasledovanie, diskriminácia ani novodobý materializmus či relativizmus.

Streda 6. 12. o 16:25 hod.:
Mikuláš / Chlapec, ktorý sa stal svätcom (animovaný film)

Mikuláš bol ešte malý chlapec, keď objavil výnimočné tajomstvo, ktoré navždy zmenilo jeho život. Bol to dar obdarovávaní. Vďaka nemu priniesol šťastie mnohým ľuďom. Ale tiež s prijatím tohto daru musel čeliť viacerým nebezpečenstvám...

Štvrtok 7. 12. o 16:00 hod.: Večera u Slováka (Mk 1, 1 – 8)

Diskusná relácia nad nedelňým evanjeliom: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky! A každé telo uvidí Božiu spásu.“

Piatok 8. 12. o 16:00 hod.: Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Priamy prenos zo Španielskeho námestia v Ríme, slávnosti predsedá Svätý Otec František.

Sobota 9. 12. o 20:30 hod.: Blahoslavený Duns Scotus – Obhajca Nepoškvrneného počatia (film)

«Ó, Mária, bez poškrvny dedičného hriechu počatá, oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame.» Túto modlitbu odovzdala 18. júla 1830 Panna Mária Katarine Laboure z rehole Dcer kresťanskej lásky Vincenta de Paul, keď sa jej zjavila a prikázala jej, aby dala urobiť medailón s jej podobizňou. Nepoškvrnené počatie Panny Márie bolo témou teologických debát. Jeho obhajobu ako cirkevnú dogmu uskutočnil Ján Duns Scotus na univerzite v Paríži roku Pána 1305. Zomrel v Kolíne v roku 1308. 8. 12. 1854 pápež Pius IX. slávnostne vyhlásil dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Ján Duns Scotus bol blahorečený Jánom Pavlom II. 20. marca 1993.

Nedeľa 10. 12. o 11:00 hod.: Svätá omša z Nitry

Priamy prenos vysielacej kolednickej sv. omše z Nitry. Hlavný celebrant Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup, host: Mons. Tesfaseliasse Medhin, biskup z Etiópie.

Matice svatokopecká, spolek pořádá **ve dnech 2. 12. 2017 – 7. 1. 2018 VÝSTAVU BETLÉMŮ v muzeu v bazilice na Svatém Kopečku u Olomouce**. Vstup do muzea dřevěnými vraty severní rezidence baziliky je označen. Od 23. 12. 2017 do 1. 1. 2018 je otevřeno denně od 10 do 16 hodin, v ostatním čase vždy jen o sobotách od 12 do 16 hodin a o nedělích od 10 do 16 hodin.

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA ve Vrchlabí s P. ThLic. Martinem Sedloňem OMI ve dnech 15. 12. – 16. 12. 2017

Pátek 15. 12. – římskokatolická fara: 17.00 příležitost ke svátosti smíření • 18.00 mše svatá

Sobota 16. 12. – římskokatolická fara: 9.00 mše svatá • 9.45 přestávka • 10.00 přednáška • 10.45 přestávka •

11.00 přednáška • 11.45 přestávka • 12.00 adorace, příležitost ke svátosti smíření • 13.00 zakončení.

Naším hostem je misionář oblát Panny Marie Neposkvrněné (OMI).

Kontakt: Římskokatolická farnost – děkanství Vrchlabí, nám. Míru 287, 543 01 Vrchlabí 1 • tel. 499 422 899 nebo 731 645 349

• e-mail: kancelar@farnostvr.info. Těšíme se na Vás!

BREVIÁŘ PRO LAIKY
2. – 9. PROSINCE 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 12.		PO 4. 12.		ÚT 5. 12.		ST 6. 12.		ČT 7. 12.		PÁ 8. 12.		SO 9. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1606	1820	42	40
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	42	40	1734	1953	1607	1820	42	40
Antifony	46	44	828	929	843	946	858	963	874	979	1608	1821	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	54	52	57	56	1735	1954	1608	1822	66	67
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	54	53	57	56	1735	1954	1608	1822	66	67
Prosby	47	45	51	49	54	53	57	56	1724	1943	1608	1822	67	67
Závěrečná modlitba	48	46	1603	1816	55	53	1603	1816	1604	1817	1609	1823	67	1827
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	123	133	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	1609	1823	44	42
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	1205	1403	911	1019
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	58	57	61	60	1609	1823	67	68
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	58	57	61	60	1609	1823	67	68
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1604	1818	1610	1824	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	868	973	1605	1818	1611	1825
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	1649	1866	1661	1878
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	56	55	59	58	1605	1819	1611	1825
Ant. ke kant. P. M.	45(B)	43(B)	49	48	53	51	56	55	59	58	1605	1819	1612	1826
Prosby	46	44	50	48	53	52	56	55	59	58	1606	1819	1612	1826
Záv. modlitba	48	46	48	46	1603	1816	55	53	1603	1816	1609	1823	1609	1823
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení
Neděle 3. 12. – 1. neděle adventní

1. čt.: Iz 63,16b–17.19b;64,2b–7

Ž 80(79),2ac+3b.15–16.18–19

Odp.: 4 (*Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)

2. čt.: 1 Kor 1,3–9

Ev.: Mk 13,33–37

Pondělí 4. 12. – nezávazná památka sv. Jana Damašského

1. čt.: Iz 2,1–5

Ž 122(121),1–2.3–4a.(4b–5.6–7)8–9

Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Mt 8,5–11

Úterý 5. 12. – ferie

1. čt.: Iz 11,1–10

Ž 72(71),1–2.7–8.12–13.17

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Lk 10,21–24

Středa 6. 12. – nezávazná památka sv. Mikuláše (v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)

1. čt.: Iz 25,6–10a

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 6cd (*Přebývat smím v domě Hospodinově na dlouhé, předlouhé časy.*)

Ev.: Mt 15,29–37

Čtvrtek 7. 12. – památka sv. Ambrože

1. čt.: Iz 26,1–6

Ž 118(117),1+8–9.19–21.25–27a

Odp.: 26a (*Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.*)

Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Mt 7,21.24–27

Pátek 8. 12. – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

1. čt.: Gn 3,9–15.20

Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4

Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)

2. čt.: Ef 1,3–6.11–12

Ev.: Lk 1,26–38

Sobota 9. 12. – nezávazná památka sv. Jana Didaka Cuahtlatotzina

1. čt.: Iz 30,19–21.23–26

Ž 147(146),1–2.3–4.5–6

Odp.: Iz 30,18 (*Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina.*)

Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Mt 9,35–10,1.5–8

(NEJEN) PRO SYNY

DRAKOBIJCE - MOJE CESTA
Marek Domes a Juraj Hajkovský • Ilustroval Pavel Novák • Ze slovenštiny přeložila Františka Böhmová • Redakce Richard Straberger • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná

Hlavním hrdinou této strhující knihy je chlapec Artur, který svádí odvěký souboj s drakem. S drakem, který sídlí v jeho srdci. Drak strašlivě řve a zákeřně útočí, ale platí na něj balzám Poutníka. A kupodivu – tichý Poutníkův hlas je nakonec mocnější než drakův řev... Kniha vznikla na Slovensku v prostředí hnutí „otcové a synové“ a záhy se stala bestsellerem. Sepsali ji otcové, kteří toužili být nablízku svým synům a předat jim něco z toho, co se naučili ve svých životních zápasech o dobro. Je určena hlavně klukům ve věku 9 až 13 let, ale leckde kniha jistě poputuje v rodině z ruky do ruky, doslova napříč generacemi.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 104 stran, 229 Kč

OSOBNOSTI SOUČASNOSTI

MLČET NESTAČÍ

Raymond Leo kardinál Burke v rozhovoru s Guillaumem d'Alançon • Z francouzštiny přeložila Mgr. Lucie Cekotová • Odpovědná redaktorka Kateřina Kutariňová • Redakční spolupráce P. Štěpán Smolen, Martina Nicolson • Předmluva k českému vydání doc. Tomáš Machula, rektor Jihočeské univerzity

Knižní rozhovor s Jeho Eminencí kardinálem Raymondem Leo Burkem, jenž původně vyšel v roce 2015 ve francouzštině. Kniha dává možnost blí-

že poznat jednu z nejvýraznějších církevních osobností současnosti – od vzpomínek na dětství a zrod kněžského povolání, přes studium v době 2. vatikánského koncilu, až po názory a postoje k palčivým otázkám dnešní doby.

Hesperion, z. s. • Brož., 130x178 mm, 112 stran, 149 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

JEŽÍŠ - LÉKAŘ TĚLA I DUŠE
Elias Vella • Ze slovenštiny přeložila Michaela Houšková • Odpovědná redaktorka Drahomíra Syrůčková • Úvod Dr. Mgr. Alena Gollová a P. Anton Gubala

Přepis přednášek z exercícií na téma vnitřního uzdravení. Konec téměř každé kapitoly tvoří modlitba P. Velly, která shrnuje dané téma. Chybí zde však nejdůležitější část exercícií, a to je osobní modlitba. Chcete-li mít z knihy opravdu užitek, je třeba, každou kapitolu probrat s Ježíšem osobně – v modlitbě. Bez ní tématu vnitřní uzdravení hrozí nebezpečí, že informace zůstanou jen v rozumu, nepřejdou do srdce, a náš život se nezmění.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání Brož., 137x205 mm, 352 stran, 299 Kč

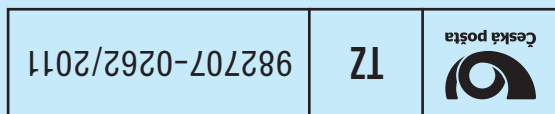
VÁNOČNÍ TAJEMSTVÍ
Edita Steinová • Z němčiny přeložila Bohuslava Lormanová • Redakce Šárka Vorková a Pavel Mareš
 Drobný spisek spolupatronky Evropy, ve kterém se zdůrazňuje pokoj, který narozením Božího Dítěte přichází do lidských srdcí.

Karmelitánské nakladatelství • Vydání v KNA třetí, v tomto překladu druhé • Brož., 102x165 mm, 40 stran, 79 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2018 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle č. 42.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Štefánková Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.